

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי מאיר בהגה"ק ר' אהרן אריה לייב מפרמישלאן זצ"ל
הרה"ק רבי שמואל שלמה בהרה"ק ר' מרדכי יוסף מראדזין זצ"ל

רבינו עובדיה מברטנורא

משנה ז'

המכנין את החבל - דרך משלשלי
הדלי למלאות מים, כשמעלה את
הדלי מסבב את החבל בידו כמין
טבעת שלא יהא נגרר לארץ. ומכנין
לשון הדרא דכנתא. ואם בדרך
העלאת הדלי מכנין על יד על יד, צורך
העלאה היא, ואין זו מלאכה וכשר
המילוי. ואם באחרונה לאחר
שהעלהו כינו, חשוב מלאכה ופסול.
לזה הכשירו הוראת שעה - מה
שהכשירו ביבנה הוראת שעה, לא
למוליך את החבל שלא כדרכו, אלא
לזה שכינן את החבל באחרונה
הכשירו לו ע"י הדחק.

המכנין את החבל דרך שואבי המים לגלגל סביב היד את החבל שאיתו מעלים את הדלי
מתוך הבור, וזאת כדי שלא יגרר החבל על הרצפה, וכן בגלל שכך יותר נוח וקל להרים את הדלי
מהבור, ובאה המשנה ללמד: **על יד על יד** שאם היה מגלגל את החבל סביב היד בכל פעם
שהיה מושך אותו מתוך הבור, ובכל פעם היה כורך על ידו סיבוב אחר סיבוב - המילוי **כָּשֵׁר**
לפי שאין כריכת החבל סביב היד נחשבת כמלאכה, הואיל והכריכה היא לצורך המילוי. ברם
ואם כָּנְנוּ בְּאַחְרוֹנָה היינו שאם לאחר שהעלה את הכלי מתוך הבור, כרך את כל החבל
סביב ידו בפעם אחת - המילוי **פְּסוּל** משום שכריכת החבל לאחר העלאת הכלי מהבור נחשבת
היא כמלאכה הפוסלת את המים. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי: לְזֶה הַכְּשִׁירוּ הוֹרָאת שְׁעָה**
כלומר לדעת רבי יוסי מה שלמדנו במשנה הקודמת, שהופנתה שאלה לחכמי יבנה, והם הכשירו
מחמת הוראת שעה, לא היתה השאלה בעניין המוליך חבל שלא כדרכו (כמו שביארנו שם),
אלא השאלה היתה בעניין מהו הדין במקרה שכינן את החבל באחרונה, ובמקרה זה הכשירו
חכמים את המים מפני שעת הדחק.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

המצניע את החבית- שהוא דולה בה המים לשום בשוקת, ולאחר שעירה ממנה הצניעה קודם שיקדש המים בשוקת, אין הצניעה זו חשובה מלאכה, לפי שצריך לה עדיין למלאות בה, וצורך מילוי הוא. וכן כפאה על פיה נמי לנגבה לפי שרוצה למלאות בה עדיין, לא חשיב מלאכה וכשר המילוי. אבל אם עשה כן להוליך בה את הקידוש דהיינו מים המקודשין, הואיל ולא צורך מילוי הוא, חשוב מלאכה ופסול המילוי.

בשביל שתחזיק מים הרבה- לא חשוב פינוי זה מלאכה.

בשעה שהוא זולף- שהוא מזה.

פסול- דפנוי זה חשוב מלאכה.

המצניע את החבית שלא תשבר אם לאחר שמילא את החבית מים ועירה אותה לתוך השוקת לשם קידוש, הצניע את החבית במקום המשתמר כדי שלא תישבר או שֶׁכִּפְּאָה שהפך אותה על פיה היינו שפיה יהיה כלפי מטה על מנת לנגבה יותר מהר, אזי הדין הוא: אם הצניעה או כפאה כדי למלאות בה היינו משום שהוא רוצה לחזור ולמלא בה מים לקידוש זה - המילוי כְּשֵׁר שהואיל והצניעה או כפאה לצורך המילוי, אין זו נחשבת מלאכה הפוסלת במים, ברם אם עשה זאת כדי להוליך בה את הקדוש היינו כדי להוליך בה את המים המקודשים (המים עם האפר) לאחר שיקדש את המים - המילוי פְּסוּל שהואיל והצניעה או הפך את החבית שלא לצורך המילוי, לפיכך פעולות אלו נחשבות כמלאכות הפוסלות את המים. הַמְּפִיָּה המוציא חֲרָסִין אבנים מתוך השֶׁקֶת ועשה זאת בין המילוי לקידוש, אזי הדין הוא: אם עשה זאת בְּשֶׁבִיל שֶׁתִּחְזַק מִים הַרְבֵּה כלומר שעשה זאת על מנת לפנות מקום בתוך השוקת כדי שיוכל להכניס לתוכה יותר מים - המים כְּשֵׁרִין שהואיל ופינוי החרסין היה לצורך המילוי אין זה נחשב כמלאכה הפוסלת את המים וְאִם פינה את החרסים בְּשֶׁבִיל שֶׁלֹא יִהְיוּ מְעַכְּבִין אוֹתוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁהוּא זוֹלֵף אֶת הַמַּיִם כלומר כדי שלא יעכבו אותו בשעה שהוא מזה מהמים המקודשים שבשוקת על המטהרים, ויש מפרשים 'בשעה שהוא זולף את המים', היינו בשעה שהוא מערה את המים מן השוקת לכלי אחר - פְּסוּל המים פסולים, הואיל ופינוי החרסים לא היה לצורך המילוי, ולפיכך פעולה זו נחשבת כמלאכה והיא פוסלת את המים.